

8 Inhoud van de beslissing in eerste aanleg

De Vw geeft in de artt. 15b - 15d de verschillende beslissingen die op een aanvraag om toelating als vluchteling mogelijk zijn. De beoordeling van een aanvraag vindt plaats in drie stappen: eerst wordt onderzocht of de aanvraag ontvankelijk is, daarna of zij kennelijk ongegrond is en tenslotte wordt ten gronde bezien of de aanvraag inwilligbaar is.

8.1 Beslissing dat de aanvraag om toelating als vluchteling niet wordt ingewilligd wegens niet-ontvankelijkheid

8.1.1 Een ander land is verantwoordelijk voor de behandeling

8.1.1.1 Regeling

Op grond van art. 15b, eerste lid, sub a, Vw wordt een aanvraag om toelating als vluchteling niet ingewilligd wegens de niet-ontvankelijkheid ervan, als een ander land ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. De wet stelt daarbij als vereiste dat dit andere land Partij is bij het Vluchtelingenverdrag van Genève.

Vanaf 26 maart 1995 tot 1 september 1997 is titel 2, hoofdstuk 7 van de Uitvoeringsovereenkomst bij het Akkoord van Schengen (SUO) als een dergelijk verdrag aange-merkt. Deze regeling is in werking gesteld voor:

- Nederland
- België
- Luxemburg
- Duitsland
- Frankrijk
- Spanje
- Portugal.

Met ingang van 1 september 1997 is de Overeenkomst van Dublin (OvD) van kracht voor deze landen, uitgebreid met:

- Italië
- Griekenland
- Groot-Brittannië
- Ierland
- Denemarken.

Met ingang van 1 oktober 1997 is de OvD tevens van toepassing voor:

- Oostenrijk
- Zweden.

Met ingang van 1 januari 1998 wordt de OvD ook toegepast door Finland.

Deze staten zijn alle partij bij het Vluchtelingenverdrag en aldus aan te merken als 'ander land' in de zin van de wet.

De Overeenkomst van Dublin regelt de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asielaanvraag tussen de Partijen bij deze Overeenkomst. De Overeenkomst van Dublin is opgenomen als bijlage C 41. De uitvoeringsbepalingen in

besluit 1/97 van het Comité van artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin zijn opgenomen in bijlage C 42, de uitvoeringsbepalingen in besluit 1/98 van het Comité van artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin zijn opgenomen in bijlage C42-a.

Overgangsrecht

Asielaanvragen ingediend vóór de inwerkingtreding van de OvD en die op dat moment onder de werking van Titel II, Hoofdstuk 7 van de SUO vielen, zullen ook worden afgehandeld onder de SUO-bepalingen als ze na 1 september 1997 nog in behandeling zijn.

De bepalingen van de SUO die niet de verantwoordelijkheid voor liet behandelen van een asielaanvraag betreffen, blijven ook na de inwerkingtreding van de OvD van kracht. Dit heeft gevolgen voor de toepassing van artikel 7 lid 2 van de OvD. Het tweede lid van artikel 7 bepaalt dat de Lid-Staat die toestemming verleent om de transitzone van zijn luchthaven zonder visum te passeren, niet geacht wordt verantwoordelijk te zijn voor de controle bij binnenkomst ten aanzien van reizigers die de transitzone niet hebben verlaten. Deze bepaling geldt zolang de inwerkingtreding van een overeenkomst inzake de buitengrenzen van de lidstaten van de EU nog niet heeft plaatsgevonden. De Schengenlanden kennen echter reeds een regeling voor de controle aan de buitengrenzen. Conform art. 4 van de SUO is elk Schengenland verantwoordelijk voor de controle bij binnenkomst van het Schengengebied ten aanzien van reizigers van vluchten uit staten die de SUO niet toepassen. Artikel 7 lid 2 van de OvD heeft daarom alleen betrekking op de gevallen waarbij een vreemdeling Nederland inreist via Lid-Staten die partij zijn bij de OvD, maar geen Schengenland zijn. Pas wanneer een buitengrenzenverdrag voor alle staten partij bij de OvD in werking is getreden, is art. 7 lid 2 OvD niet meer van toepassing.

8.1.1.2 Behandeling

Het eerste gehoor wordt afgenomen volgens de gebruikelijke procedure in het Aanmeldcentrum.

De IND in het Aanmeldcentrum onderzoekt aan de hand van de ter beschikking staande gegevens of een ander Dublinland verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. De verantwoordelijkheidsbepaling vindt plaats op grond van de artikelen 4 tot en met 8 van de Overeenkomst van Dublin, een terugnameverplichting wordt vastgesteld op grond van artikel 3 lid 7 en artikel 10 van de Overeenkomst van Dublin. De criteria van de artikelen 4 tot en met 8 zijn van toepassing in de volgorde waarin zij voorkomen.

Aan het instemmingsvereiste van artikel 3 lid 4 van de Overeenkomst van Dublin, dat ziet op de mogelijkheid voor iedere staat om zelf de asielaanvraag te behandelen waarvoor een ander land verantwoordelijk is, is voldaan met het ondertekenen van de aanvraag.

Indien een ander land mogelijk verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag wordt dat land met behulp van het Dublin-informatieformulier (Dif) verzocht om de behandeling over te nemen.

AC-fase

Tijdens de AC-fase wordt in geval van onderkenning van een claimmogelijkheid de volgende werkwijze gevolgd.

- Na onderkenning van de claimmogelijkheid wordt aan betrokkene, of de rechtshulpverlener die betrokkene begeleidt, gemeld dat er is vastgesteld dat een ander

Dublinland mogelijk verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag en dat er mogelijk een Dublinclaim wordt gelegd.

- Betrokkene wordt in het AC gehoord omtrent zijn reactie op de voorgenomen overdracht naar een ander Dublinland (het Dublingehear).
Voorts wordt betrokkene tijdens dit gehoor meegedeeld dat een Dublinclaim in beginsel meebrengt dat geen opvang wordt verleend. Betrokkene wordt in dit verband in de gelegenheid gesteld om eventuele zeer schrijnende humanitaire omstandigheden naar voren te brengen.
Voor een reactie op het Dublingehear wordt een termijn gegeven die is afgestemd op de AC-procedure.
- Indien er geen bijzondere omstandigheden zijn op grond waarvan Nederland, op basis van art. 3, lid 4, van de Overeenkomst van Dublin, de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag onverplicht op zich neemt (zie 8.1.1.3), wordt vastgesteld dat een claim gelegd gaat worden. Deze vaststelling brengt mee dat betrokkene niet in aanmerking komt voor COA-opvang, tenzij naar het oordeel van de IND sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden.
- Dublinclaimariten op AC-Schiphol worden in beginsel overgeplaatst naar het Grenshospitium. In overige gevallen krijgen Dublinclaimanten een maandelijkse meldingsplicht opgelegd bij de Vreemdelingendienst die behoort bij het AC dat de claim behandelt. Betrokkenen zijn bij het verlaten van het AC in bezit van een W-document.

OC-fase

Niet steeds is het mogelijk reeds gedurende de AC-procedure tot de vaststelling te komen dat een Dublinclaim wordt gelegd. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat een claimmogelijkheid pas kan worden onderkend op het moment dat resultaten binnenkomen van vingerafdrukkenonderzoek, uitgevoerd door een ander land dat partij is bij de Overeenkomst van Dublin.

In gevallen dat pas later, wanneer de betrokkene reeds in de opvang verblijft, de claimmogelijkheid wordt onderkend, geldt de volgende werkwijze:

- Betrokkene wordt door de Vreemdelingendienst gevorderd voor een terzake af te nemen Dublingehear.
- Betrokkene wordt gehoord ter zake van de voorgenomen Dublinclaim.
Voorts wordt betrokkene tijdens dit gehoor meegedeeld dat, zodra een Dublinclaim gelegd wordt, de opvang in beginsel door COA beëindigd zal worden, tenzij sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. Betrokkene wordt in dit verband in de gelegenheid gesteld eventuele zeer schrijnende humanitaire omstandigheden naar voren te brengen.
- Indien er geen bijzondere omstandigheden zijn op grond waarvan Nederland, op basis van artikel 3 lid 4 OvD de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag onverplicht op zich neemt (zie 8.1.1.3), wordt met inachtneming van een reactietermijn van drie dagen vastgesteld dat een claim gelegd wordt.
- In het geval dat een claim is gelegd informeert de IND het COA daaromtrent. Daarbij informeert de IND het COA of al dan niet sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. Indien naar het oordeel van de IND geen sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden, adviseert de IND het COA de opvang te beëindigen.
Het COA beslist over de beëindiging van de opvang.
- De betrokkene krijgt voordat hij de opvang verlaat een maandelijkse meldingsplicht opgelegd bij de Vreemdelingendienst die gekoppeld is aan het AC dat de claim behandelt. Bij het verlaten van de opvang is betrokkene in het bezit van een W-document.

Niet-inwilliging van de asielaanvraag op grond van art. 15b, lid 1, onder a Vw is pas mogelijk als de claim is gehonoreerd door het andere land.

Een afwijzing van het verzoek om overdracht door het andere land leidt ertoe dat alsnog recht op opvang ontstaat. Betrokkene wordt hiervan tijdens de eerstvolgende melding bij de Vreemdelingendienst in kennis gesteld.

Nadat de claim is gehonoreerd en de asielaanvraag derhalve op grond van artikel 15b, lid 1, onder a, Vreemdelingenwet niet wordt ingewilligd, wordt de beschikking zo spoedig mogelijk aan de asielzoeker uitgereikt en wordt hem mededeling gedaan door welk land zijn asielaanvraag op grond van de Overeenkomst van Dublin zal worden behandeld. Voorts wordt hem meegedeeld dat hij krachtens deze Overeenkomst en met inachtneming van de nationale regelgeving zal worden overgedragen. Ook wordt hem meegedeeld waar hij zich dient te melden in het verantwoordelijke land. Tot aan de daadwerkelijke overdracht wordt een wekelijkse meldingsplicht bij de Vreemdelingendienst opgelegd.

8.1.1.3 *Uitzonderingen*

Het is niet noodzakelijk dat alle asielaanvragen waarvoor een ander land verantwoordelijk is ook daadwerkelijk worden overgedragen. Op grond van artikel 3, lid 4, van de Overeenkomst van Dublin blijft iedere staat bevoegd om zelf de asielaanvraag te behandelen.

Van de mogelijkheid om de asielaanvraag zelf te behandelen wordt terughoudend gebruikgemaakt. Het gaat hierbij om uitzonderlijke gevallen van humanitaire aard, die niet vallen onder artikel 9 van de Overeenkomst van Dublin.

Een asielaanvraag wordt ook op grond van artikel 3, lid 4 Overeenkomst van Dublin in Nederland behandeld indien

- zes maanden na ontvangst van het claimakkoord nog altijd geen Dublinbeschikking genomen is; én
- geen sprake is van manifest bedrog; én
- voor deze lange behandelingsduur geen geldige reden is aan te wijzen.

Betrokkene wordt in deze gevallen schriftelijk bericht dat de claim niet geëffectueerd wordt en dat het asielverzoek in Nederland in behandeling wordt genomen.

Daarnaast bestaat de mogelijkheid om op grond van proces-economische redenen de aanvraag wel in behandeling te nemen en binnen de AC-procedure af te handelen; op grond van de Overeenkomst van Dublin is Nederland dan verantwoordelijk voor de verwijdering van de betrokken asielzoeker buiten het grondgebied van de Dublinlanden.

Het indienen van een tweede asielaanvraag vormt op zichzelf geen aanleiding voor het toepassen van artikel 3 lid 4 van de Overeenkomst van Dublin. Dit geldt ook wanneer betrokkene na afwijzing of intrekking van de eerste asielaanvraag zich heeft begeven naar het land van herkomst of een ander land waar hij legaal mag binnenkomen, en vervolgens opnieuw naar Nederland reist om een tweede asielaanvraag in te dienen. In dat geval zal het verantwoordelijke Dublinland de eventuele nieuwe feiten en omstandigheden beoordelen conform de uitgangspunten van de Overeenkomst van Dublin.

Gescheiden verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvragen van leden van één gezin

In geval twee of meer Dublinlanden, waaronder Nederland, verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de asielaanvragen van leden van één gezin, zal Nederland

onder bepaalde omstandigheden een asielaanvraag op grond van artikel 3, lid 4, van de Overeenkomst van Dublin zelf in behandeling nemen. Dit is het geval als zich één van de volgende omstandigheden voordoet:

- a. Er is sprake van ernstige ziekte, zware handicap of andersoortige hulpbehoevendheid van een gezinslid, welke met een medische verklaring dient te worden onderbouwd.
- b. Er is sprake van zwangerschap of geboorte (daarbij wordt een periode van zes weken voor tot zes weken na de bevalling in acht genomen). De peildatum is de datum waarop de claim is gelegd.

Als de claim is gelegd voorafgaand aan de periode van zes weken voor de bevalling of later dan zes weken na de bevalling, dan wordt de overdracht doorgezet. De feitelijke overdracht wordt echter in ieder geval opgeschort tot zes weken na de bevalling. Kan een claim slechts worden gelegd op een moment, gelegen binnen de periode van zes weken voor of na de bevalling, dan wordt afgezien van het leggen van een claim.

De zwangerschap dient met een medische verklaring te zijn aangetoond, hetgeen van belang is om vast te kunnen stellen in welk stadium de zwangerschap is.

- c. De gezinsleden zijn aantoonbaar gezamenlijk rechtstreeks naar Nederland gereisd. Dit betekent dat zij gelijktijdig gereisd hebben en zich niet in een derde land hebben opgehouden vóór hun komst naar Nederland. Van een dergelijk verblijf is in ieder geval sprake indien een procedure in het verantwoordelijke Dublinland is of wordt gevoerd door een of meer van de gezinsleden.
- d. Er is sprake van een of meer minderjarige kinderen voor wiens asielaanvraag een ander land verantwoordelijk is, en Nederland is verantwoordelijk voor de asielaanvraag van de beide ouders (en omgekeerd). In dat geval dreigen deze kinderen zonder begeleiding achter te blijven in een Dublinland, hetgeen vermeden dient te worden.

Onder gezinsleden in de zin van de Overeenkomst van Dublin wordt verstaan de echtgeno(o)t(e) en het ongehuwde kind beneden de 18 jaar van de asielzoeker of, indien die persoon een ongehuwd kind is beneden de 18 jaar, diens vader en moeder.

Indien nog geen claim op het verantwoordelijke Dublinland is gelegd kan de asielaanvraag, die Nederland op grond van het onder a, b, c of d gestelde aan zich heeft getrokken, op de gebruikelijke wijze worden afgedaan (ACIOC-procedure).

Indien er reeds een claim is gelegd bij het verantwoordelijke land (en deze aldaar nog in behandeling is of reeds is gehonoreerd) voordat de gezinsrelatie een rol ging spelen, dan trekt de behandelend medewerker van het Dublinbureau de claim in met de mededeling dat Nederland de asielaanvraag zelf in behandeling neemt.

Aanbevelingen aan andere Lid-Staten (art. 9 OvD)

Wanneer Nederland voor geen enkele asielaanvraag verantwoordelijk is, maar verschillende andere Dublinlanden wel, dan zal Nederland een aanbeveling doen om de behandeling van de gezamenlijke asielaanvragen in één van die andere Dublinlanden te laten plaatsvinden wanneer:

1. zich één van de omstandigheden beschreven onder a of b voordoet (ernstige ziekte, zware handicap of andere hulpbehoevendheid, alsmede zwangerschap en geboorte);
2. er sprake is van een of meer minderjarige kinderen waarvoor een ander land verantwoordelijk is dan het land dat verantwoordelijk is voor de ouders.

De behandelend ambtenaar van het Dublinbureau zal daartoe contact opnemen met de verantwoordelijke landen, nadat de betrokken vreemdeling(en) heeft (hebben)

ingestemd met het voornemen van Nederland om een aanbeveling te doen aan de verantwoordelijke Dublinlanden.

8.1.1.4 Intrekking asielaanvraag

De Overeenkomst van Dublin voorziet specifiek in de volgende situaties:

1. De in Nederland ingediende asielaanvraag wordt ingetrokken terwijl de IND bezig is te onderzoeken welke Lid-Staat verantwoordelijk is, en betrokkene dient elders opnieuw een asielaanvraag in (art. 3 lid 7 Ovd). Nederland dient de asielzoeker 'terug te nemen' en de procedure voor de vaststelling van de verantwoordelijkheid af te ronden;
2. De in Nederland ingediende asielaanvraag wordt ingetrokken tijdens de inhoudelijke behandeling van die asielaanvraag, en betrokkene dient elders opnieuw een asielaanvraag in (art. 10 lid 1 sub d Ovd). Nederland dient op verzoek van de betreffende Lid-Staat de asielzoeker 'terug te nemen' en de asielaanvraag te behandelen.

De situaties beschreven onder 1 en 2 kunnen zich uiteraard ook andersom voordoen, in die zin dat Nederland een Dublinpartner kan verzoeken om een asielzoeker terug te nemen als wordt voldaan aan de criteria van art. 3 lid 7 of art. 10 lid 1 sub d Ovd.

De intrekking van de aanvraag om toelating als vluchteling brengt geen wijziging in de verantwoordelijkheidstoedeling die ingevolge de bepalingen van de Ovd tot stand is gekomen, zolang betrokkene niet geheel afziet van het aanvragen van toelating op grond van asielrechtelijk relevante gronden.

8.1.1.5 Feitelijke overdracht

De ambtenaar van het Dublinbureau kan op grond van de insteek van de Dublinpartner een Laissez-passer aanvragen bij het Bureau Documenten van de IND. Hij legt hierbij over een pasfoto van de asielzoeker en de volgende gegevens: CRV-nummer, naam, voornamen, geboorteplaats en -datum, nationaliteit en het adres in het andere land waar de asielzoeker zich dient te melden.

Voor het bepalen van de datum waarop de vreemdeling zich dient te melden bij de autoriteiten van de overnemende Dublinpartner is het van belang om te weten of betrokkene rechtsmiddelen heeft aangewend tegen de beschikking op grond van artikel 15b, lid 1, sub a Vw. Het aanwenden van rechtsmiddelen schort de termijn voor de overdracht op, indien aan die rechtsmiddelen schorsende werking is verbonden. De betrokken Dublinpartner moet hiervan in kennis worden gesteld.

Nederland heeft internationaal de verplichting er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de asielzoeker zich niet zal onttrekken aan de overdracht. Daarom dient het Dublinbureau in overleg met de verantwoordelijke Vreemdelingendienst te beoordelen of de asielzoeker zich zelfstandig of begeleid naar het land van bestemming dient te begeven.

Aan de asielzoeker wordt verstrekt:

- a. indien hij aanvragen om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf heeft ingediend, een beschikking met een afwijzing op grond van art. 15b, lid 1, sub a Vw;
- b. een Kennisgeving van overdracht aan een ander land dat partij is bij de Overeenkomst van Dublin;
- c. een Laissez-passer indien hij zelfstandig reist; indien hij onder begeleiding reist houdt zijn begeleider het Laissez-passer onder zich;
- d. eventueel zijn reisdocument.

Naar het land van bestemming wordt gezonden:

- a. een tweede exemplaar van de aan de asielzoeker afgegeven Laissez-Passer, waarvan een kopie eveneens via het snelste technische middel (meestal de fax) wordt verzonden;
- b. een kopie van de eventueel beschikbare reis- of identiteitspapieren (voor zover deze nog niet verstrekt zijn bij het leggen van de claim).

De plaats waar de asielzoeker zich in het land van bestemming dient te melden wordt vermeld op de Laissez-Passer. Op de Kennisgeving van overdracht wordt het land van bestemming aangegeven.

Het akkoord van de overnemende Dublinpartner is slechts één maand geldig (artikel 11, vijfde lid, Overeenkomst van Dublin). Het aanwenden van rechtsmiddelen, waaraan schorsende werking is verbonden (de voorlopige voorziening), schort de termijn van één maand op, tot uiterlijk één maand na de datum van de uitspraak.

Terugname

Artikel 13 van de OvD regelt de 'terugname van een asielzoeker'. Dit heeft betrekking op de volgende gevallen:

- intrekking van de asielaanvraag;
- illegaal verblijf in een andere lidstaat dan waar de asielaanvraag iri behandeling is;
- illegaal verblijf in een andere lidstaat dan waar de asielaanvraag is afgewezen.

Het verzoek om terugname in deze gevallen dient gegevens te bevatten op grond waarvan de verantwoordelijkheid kan worden vastgesteld. Op dit verzoek moet in beginsel binnen acht dagen nadat het verzoek is voorgelegd worden geantwoord. Na aanvaarding van de terugname dient de asielzoeker binnen één maand te worden teruggenomen.

8.1.1.6 *Vervallen van de verantwoordelijkheid (art. 10 OvD)*

Wanneer Nederland verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag, is Nederland verplicht deze asielaanvraag volledig te behandelen (behandelen in de zin van art. 1 lid 1 sub d en art. 3 lid 3 OvD).

Indien een vreemdeling zijn asielaanvraag tijdens de inhoudelijke behandeling daarvan heeft ingetrokken, komt de verantwoordelijkheid te vervallen wanneer:

- a. betrokkene door een andere lidstaat in het bezit is gesteld van een verblijfstitel met een geldigheidsduur van meer dan drie maanden;
- b. betrokkene het grondgebied van de Dublinlanden heeft verlaten gedurende een periode van ten minste drie maanden;
- c. Nederland de nodige maatregelen heeft genomen en daadwerkelijk ten uitvoer heeft gelegd opdat de vreemdeling zich begeeft naar zijn land van herkomst, dan wel naar een ander land waar hij legaal mag binnenkomen.

Indien een vreemdeling wiens asielaanvraag in behandeling is zich illegaal in een andere Lid-Staat ophoudt, komt de verantwoordelijkheid uitsluitend te vervallen wanneer sprake is van a of b.

Indien een vreemdeling wiens asielaanvraag is afgewezen zich illegaal in een andere lidstaat ophoudt, komt de verantwoordelijkheid uitsluitend te vervallen wanneer sprake is van a of c.

De verplichting om vast te stellen welk land verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag zoals bedoeld in art. 3 lid 7 Ovd, komt te vervallen wanneer sprake is van a of b.

Het enkele verlaten van het grondgebied van de Lid-Staten (korter dan drie maanden), doet slechts de verantwoordelijkheid vervallen wanneer sprake is van een verantwoordelijkheid die gebaseerd was op een verblijfstitel of visum waarvan de geldigheidsduur is verstreken. Zie hiervoor art. 5 lid 4 Ovd in bijlage C41.

De vreemdeling wordt in de gelegenheid gesteld tot het invullen van een formulier betreffende het aanvragen van toelating als vluchteling (model f, bijlage 4 VV). Deze aanvraag kan mede ten behoeve van de inwonende kinderen beneden de leeftijd van 15 jaar worden gedaan.

De vreemdeling wordt een afschrift van het door hem ondertekende aanvraagformulier (model f van bijlage 4 VV) verstrekt.

8.1.2 De overige gronden van niet-ontvankelijkheid

Een aanvraag om toelating als vluchteling is ingevolge art. 15b, eerste lid, Vw eveneens niet-ontvankelijk in de volgende gevallen.

- De vreemdeling heeft reeds eerder in Nederland op gelijke gronden om toelating gevraagd, terwijl daarop onherroepelijk tot niet-inwilliging is besloten (art. 15b, eerste lid, aanhef en onder b, Vw).
Deze bepaling beoogt het fenomeen van herhaling van een aanvraag adequaat tegen te gaan. Als de asielzoeker nieuwe gronden aanvoert, is deze bepaling dan ook niet van toepassing.
- De vreemdeling heeft reeds eerder, onder een andere naam, een aanvraag om toelating in Nederland ingediend (art. 15b, eerste lid, aanhef en onder c, Vw).
Teneinde kennelijk bedrog via een naamsverandering tegen te gaan, is de nieuwe aanvraag niet-ontvankelijk.
- De vreemdeling heeft zonder geldige reden niet voldaan aan de aanwijzingen, bedoeld bij art. 17a Vw (art. 15b, eerste lid, aanhef en onder d, Vw).
Art. 17a Vw bepaalt dat een vreemdeling zich, in verband met het onderzoek naar de inwilligbaarheid van de aanvraag om toelating, beschikbaar moet houden op een door of namens de bevoegde autoriteit aangewezen plaats.

De aanvraag is aldus niet-ontvankelijk indien de asielzoeker zich niet beschikbaar houdt zonder daarvoor een geldige reden te hebben. Dit geldt ook als de asielzoeker tijdelijk niet voldoet aan de aanwijzingen.

- De vreemdeling geniet reeds toelating krachtens de artt. 9 - 10 Vw (art. 15b, eerste lid, aanhef en onder e, Vw).
Dit betekent dat ook indien de asielzoeker een vtv (zie 15) heeft, zijn nadien ingediende aanvraag niet-ontvankelijk is.
- De vreemdeling beschikt niet over een voor de toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding. De aanvraag is echter wel ontvankelijk indien de aanvrager zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en er zich daar op heeft beroepen. gegronde reden voor vervolging in de zin van art. 15 Vw te vrezen (art 15b, eerste lid, aanhef en onder f, Vw).

Deze bepaling is gebaseerd op art. 31, eerste lid, van het Geneefse Vluchtelingenverdrag. Zij beoogt illegale immigratie tegen te gaan zonder dat daarbij vluchtelingen in de zin van dit Verdrag de kans lopen gerefouleerd te worden.

Aan een asielzoeker wordt niet tegengeworpen dat hij geen grensoverschrijdingsdocumenten bezit, indien hij zich uit eigen beweging, zo snel als redelijkerwijs van hem mag worden verwacht, heeft gemeld. Indien de asielzoeker die niet in het bezit is van de vereiste documenten, een dergelijke melding niet heeft gedaan en hij wordt bij het binnenlands vreemdelingtoezicht aangetroffen, dan wordt zijn aanvraag niet ingewilligd wegens de niet-ontvankelijkheid ervan.

8.2 Beslissing dat de aanvraag om toelating als vluchteling niet wordt ingewilligd wegens kennelijke ongegrondheid

8.2.1 De asielzoeker is afkomstig uit een veilig land van herkomst

Regeling

Een aanvraag om toelating als vluchteling wordt niet ingewilligd wegens de kennelijke ongegrondheid ervan, indien de vreemdeling afkomstig is uit een bij ministeriële regeling aangewezen veilig land van herkomst, waar, gelet op de algehele situatie aldaar, geen vervolging is te duchten in de zin van art. 15, eerste lid, Vw. De aanvraag is echter niet kennelijk ongegrond indien zij is gegrond op bijzondere omstandigheden die, in afwijking van de algehele situatie aldaar, het vermoeden kunnen wekken dat de vreemdeling niettemin gegronde reden voor vervolging te vrezen heeft (art. 15c, eerste lid, aanhef en onder g, Vw).

Deze bepaling is een nadere uitwerking van het 'Mosa-criterium' zoals dat is verwoord in art. 15c, eerste lid, aanhef en onder a, Vw (zie 8.2.2). Er is, gezien het land van herkomst van de vreemdeling, een algemeen rechtsvermoeden dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die in redelijkheid geen enkel vermoeden kunnen wekken dat rechtsgrond voor toelating bestaat.

De volgende landen zijn met ingang van 18 februari 1995 als 'veilig land' aangemerkt:

- Bulgarije
- Ghana
- Hongarije
- Polen
- Roemenië
- Senegal
- Slowakije
- Tsjechië

Afhandeling

De afhandeling van zaken van asielzoekers, afkomstig uit deze landen, is – in de AC's – als volgt.

De aanmelding, ondertekening van de asielaanvraag en het eerste gehoor vinden op de gebruikelijke wijze plaats. De contactambtenaar, die het nader gehoor afneemt, neemt bij de aanvang van het nader gehoor de volgende punten in acht:

1. formeel vaststellen dat de betrokken asielzoeker afkomstig is uit een land dat als 'veilig' wordt beschouwd;
2. vragen naar het land van herkomst van betrokkene;
3. bevestigt betrokkene afkomst uit veilig land, dan confronteert de contactambte-

naar betrokkene met de Nederlandse icgelgeving, die liet land van herkomst als veilig aanmerkt;

4. de contactambtenaar stelt de asielzoeker in de gelegenheid bijzondere feiten of omstandigheden aan te dragen, met behulp waarvan hij denkt aan te kunnen tonen dat de veronderstelling van het bestaan van een veilig land van herkomst in zijn individuele geval niet houdbaar is; een nadere toelichting op dit punt volgt hieronder;
5. a. zijn die feiten of omstandigheden aanwezig, dan het nader gehoor voortzetten;
  - b. zijn die feiten of omstandigheden niet aanwezig, dan het nader gehoor stopzetten.

Kan de asielzoeker geen bijzondere feiten of omstandigheden aanvoeren, op grond waarvan in zijn geval afgeweken kan worden van het veilige land van herkomst-beginsel, dan neemt de beslissingsambtenaar een ketinelijk-ongegrondbeslissing op grond van art. 15c, lid 1, sub f Vw. De verdere afhandeling van de asielaanvraag is overeenkomstig de afhandeling in het AC-model.

Toelichting op het begrip 'bijzondere feiten of omstandigheden'

De mogelijkheid voor de asielzoeker om bijzondere feiten en omstandigheden aan te dragen vormt een wezenlijk onderdeel van de regeling inzake veilige landen van herkomst. Er is immers nooit een volledige garantie te geven dat vervolging niet voorkomt in het betrokken land. De contactambtenaar dient daarom zorgvuldig acht te slaan op door de asielzoeker genoemde omstandigheden die aangeven dat de hoofdregel, dat het land veilig is, in zijn geval niet opgaat.

Speciale aandacht daarbij verdienen personen afkomstig uit minderheidsgroeperingen en bijzondere aandachtsgroepen. Hun positie is in de laatste jaren sterk verbeterd, maar negatieve uitschieters kunnen niet worden uitgesloten. Een overzicht van de positie van deze groeperingen in de betrokken landen is opgenomen als bijlage C18-7.

Indien aannemelijk is dat een asielzoeker tot een dergelijke groepering behoort en hij aanvoert dat hij op grond daarvan vervolging heeft te vrezen, dient de contactambtenaar het nader gehoor voort te zetten.

8.2.2 De overige gronden van kennelijke ongegrondheid

Op grond van art. 15c, eerste lid, Vw wordt een aanvraag om toelating als vluchteling eveneens niet ingewilligd wegens de kennelijke ongegrondheid ervan, in de volgende gevallen.

- De aanvraag is gegrond op onstandigheden die, hetzij op zich zelf of in verband met andere feiten in redelijkheid geen enkel vermoeden kunnen wekken dat rechtsgrond voor toelating bestaat (art. 15c, eerste lid, aanhef en onder a, Vw). In deze bepaling is het zogenaamde 'Mosa-criterium' (Hoge Raad NJ 1985,132) vastgelegd in de wet voor wat betreft de bepaling van de kennelijke ongegrondheid. Het gaat erom, dat de door de asielzoeker aangevoerde motieven 'duidelijk onvoldoende zijn om de conclusie te rechtvaardigen dat hij is te beschouwen als vluchteling (...)', waarbij beslissend is 'of op grond van het terzake ingestelde onderzoek tussen redelijk denkende mensen geen twijfel kan bestaan of de asielzoeker zich objectief beschouwd niet in een vlucht-situatie bevindt'. Het 'Mosa-criterium' wordt eveneens gehanteerd bij de beoordeling of de uitzetting van de asielzoeker achterwege blijft als hij bezwaar instelt (zie 11.2).

- De vreemdeling bezit, behalve de nationaliteit van het land waaruit hij afkomstig is, de nationaliteit van een ander land, terwijl uit feiten en omstandigheden blijkt dat hij aldaar voldoende bescherming kan krijgen (art. 15c, eerste lid, aanhef en onder b, Vw).
De aanvraag wordt in deze situatie nodeloos ingediend.
- Er is gebleken dat een land van eerder verblijf de vreemdeling zal toelaten, totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden (art. 15c, eerste lid, aanhef en onder c, Vw).
Een aanvraag kan op grond van deze bepaling kennelijk ongegrond worden verklaard indien:
  - a. de vreemdeling niet rechtstreeks naar Nederland is gekomen en voor zijn komst in een ander land genoegzame bescherming genoot of had kunnen genieten tegen refoulement; en
  - b. hij naar het oordeel van de Minister in dat land verbleef of had kunnen verblijven onder ter plaatse niet als abnormaal aan te merken omstandigheden; en
  - c. gebleken is dat dit land hem zal toelaten totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden.

Ad a. Bij de beantwoording van de vraag of een vreemdeling rechtstreeks naar Nederland is gekomen kan de reeds in het land van herkomst bestaande bedoeling om juist in Nederland bescherming te verkrijgen een rol spelen, maar uitsluitend indien het bestaan van deze bedoeling uit objectieve feiten en/of omstandigheden blijkt. Als richtlijn geldt hier dat een vreemdeling die langer dan twee weken in een ander land heeft verbleven, ondanks zijn gestelde intentie asiel in Nederland te vragen, wordt tegengeworpen dat hij niet rechtstreeks naar Nederland is gekomen.

Ad c. Duurzame bescherming is in beginsel verzekerd indien het land van eerder verblijf partij is bij het Vluchtelingenverdrag en dit verdrag te goeder trouw uitvoert. In deze gevallen hoeft niet te worden vastgesteld of de betrokken vreemdeling vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Voorts is in deze gevallen voldoende dat het land van eerder verblijf de betrokken vreemdeling toegang zal geven tot zijn grondgebied. Dit moet blijken uit een schriftelijk bericht van dit land (bijvoorbeeld een gehonoreerde claim).

- De vreemdeling heeft ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste documenten of bescheiden overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, tegen beter weten in de echtheid daarvan volgehouden (art. 15c, eerste lid, aanhef en onder d, Vw), of hij heeft ter staving van zijn aanvraag tegen beter weten in reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden overgelegd die niet op hem betrekking hebben (art. 15c, eerste lid, aanhef en onder e, Vw).
Het gaat hier om bedrog van de zijde van de vreemdeling, dat aldus tot kennelijke ongegrondheid leidt.
- Een aanvraag is kennelijk ongegrond als de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag om toelating, tenzij hij aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen (artikel 15c eerste lid, aanhef en onder f, Vw).

Het ontbreken van documenten vormt op zichzelf echter geen grond voor niet-inwilliging op grond van artikel 15c Vw. Artikel 15c eerste lid onder f kan uitsluitend worden toegepast na een inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag. Dit betekent dat het

toerekenbaar ontbreken van documenten altijd in de context van het totale feitencomplex moet worden beschouwd. Daarbij tast het toerekenbaar ontbreken van documenten de geloofwaardigheid van het asielrelaas aan.

Het artikelonderdeel kan zowel binnen de aanmeldcentrumprocedure als daarna worden toegepast.

8.2.2.1 *Toepassing artikel 15c eerste lid sub f Vw*

De toetsing aan dit artikel vindt plaats aan de hand van de volgende drie vragen:

1. Welke voor de beoordeling van de asielaanvraag noodzakelijke documenten ontbreken?
2. Is het aannemelijk dat het ontbreken van die documenten niet aan de asielzoeker is toe te rekenen?
3. Is *mede vanwege het toerekenbaar ontbreken van documenten* sprake van een asielaanvraag die is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf of in verband met andere feiten in redelijkheid geen enkel vermoeden kunnen wekken dat rechtsgrond voor toelating bestaat?

Zo ja: met inachtneming van de hierna volgende paragrafen toepassen artikel 15c eerste lid sub f.

De manier waarop deze vragen moeten worden beantwoord wordt hieronder in aparte subparagrafen toegelicht.

8.2.2.2 *Documenten*

Welke voor de beoordeling van de asielaanvraag noodzakelijke documenten ontbreken?

Voor de beoordeling van een asielaanvraag zijn de volgende elementen, en dus documenten die dit onderbouwen, van belang:

- de identiteit van de asielzoeker;
- de nationaliteit van de asielzoeker;
- de reisroute van de asielzoeker;
- het asielrelaas van de asielzoeker.

Mede op basis van deze gegevens wordt beoordeeld of de asielzoeker reeds – al dan niet onder een andere naam – bekend is, of sprake is van (één van) de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 15b Vw en of betrokkene in aanmerking komt voor statusverlening.

Identiteit

De documenten die de identiteit onderbouwen zijn officiële, door de overheid afgegeven documenten met daarin tenminste een pasfoto en de geboortegegevens van de betrokkene.

Nationaliteit

Het document waarmee de nationaliteit kan worden onderbouwd is een paspoort of een ander door de overheid afgegeven document met pasfoto waarin staat aangegeven dat de betrokkene de nationaliteit van het betreffende land bezit.

Reisroute

De documenten die de reisroute onderbouwen zijn in de eerste plaats de reisdocumenten waarvan men zich bediend heeft bij grenscontroles tijdens de reis naar Nederland (echte, valse of vervalste grensoverschrijdingsdocumenten). In de tweede plaats betreft dit alle andere documenten en bescheiden op grond waarvan kan wor-

den vastgesteld welke reisroute de asielzoeker heeft gevolgd. Het reisverhaal kan worden onderbouwd met alle documenten en bescheiden die gelden als bewijs in het kader van de Overeenkomst van Dublin, zoals: treinkaartjes, hotelrekeningen en toegangsbewijzen voor particuliere of openbare instellingen in de EU-lidstaten.

De lijsten met beschrijvingen van respectievelijk formeel bewijs en indicatief bewijs, de bewijslijsten in het Besluit 1/97 van het Comité van artikel 18 bij de Overeenkomst van Dublin, zijn opgenomen in Bijlage C42 van de Vreemdelingencirculaire 1994.

Asielrelaas

Het asielrelaas kan worden onderbouwd met documenten die een bewijs vormen van hetgeen men stelt te hebben meegemaakt in het land van herkomst. Het gaat dan om bijvoorbeeld arrestatiebevelen, oproepen of vonnissen van rechtbanken, krantenartikelen en andere relevante documenten.

8.2.2.3 *Aannemelijkheidsbeoordeling*

Als is vastgesteld dat op één of meer elementen op grond waarvan de beoordeling van de asielaanvraag plaatsvindt (identiteit / nationaliteit / reisroute / asielrelaas) documenten ontbreken, wordt getoetst of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de betreffende asielzoeker is toe te rekenen.

In het kader van deze beoordeling worden steeds de volgende vragen beantwoord.

1. Zijn de verklaringen omtrent het betreffende element en het ontbreken van de betreffende documenten consistent en geloofwaardig?
2. Komen deze verklaringen overeen met hetgeen overigens bekend is?

Is het antwoord op vraag 1 en/of 2 "nee", dan is het aannemelijk dat het ontbreken van deze documenten aan de asielzoeker is toe te rekenen.

Hierbij gelden de volgende aandachtspunten.

- a. Verklaringen omtrent het ontbreken van documenten na vertrek uit het land van herkomst

De documenten zijn na binnenkomst in Nederland zoekgeraakt of weggemaakt

Het verlies van documenten zal vrijwel altijd toerekenbaar zijn aan de betrokken asielzoeker, ook als betrokkene voor het verlies van de documenten een op zichzelf geloofwaardige verklaring heeft. Een asielzoeker behoort zijn documenten zorgvuldig te bewaren. Als hij deze in Nederland verliest, of in enig ander land waar hij reeds veilig was, is in beginsel sprake van het toerekenbaar ontbreken van documenten.

De documenten zijn afgegeven aan de reisagent

Het uitgangspunt is dat, conform de Memorie van Toelichting op het oorspronkelijke wetsvoorstel, de situatie waarin een asielzoeker zijn documenten aan de reisagent heeft afgestaan aan de vreemdeling is toe te rekenen. De asielzoeker is in het algemeen op dat moment (het moment dat de papieren aan de reisagent worden meegegeven) reeds in een land waar bescherming van de betreffende autoriteiten kan worden ingeroepen. Op dat moment kan van de asielzoeker worden verlangd dat hij direct die bescherming inroept en dat hij zich met alle beschikbare documenten bij die autoriteiten legitimeert en met alle beschikbare documenten zijn asielaanvraag onderbouwt. Daarin heeft de asielzoeker een eigen verantwoordelijkheid. De asielzoeker vraagt om bescherming, de overheid vraagt aan de asielzoeker om bekend te maken wie hij is en hoe hij naar Nederland is gekomen.

Wanneer de asielzoeker aannemelijk maakt dat de papieren *onder dwang* aan de reisagent zijn afgegeven en hij ook op alle andere elementen van de beoordeling van de asielaanvraag volledig meewerkt en geloofwaardig is, kan de asielzoeker alsnog aannemelijk maken dat het ontbreken van documenten niet aan hem is toe te rekenen.

b. Identiteit

"Hetgeen overigens bekend is" betreft bij het ontbreken van identiteitsdocumenten:

- de situatie in het land van herkomst (worden er überhaupt identiteitsdocumenten verstrekt, kan het gevaarlijk zijn om dergelijke documenten aan te vragen), en
- de onderzoeksresultaten na het controleren van de betreffende systemen (registratie in Nederland, eventuele bekendheid bij andere EU-landen).

c. Nationaliteit

"Hetgeen overigens bekend is" betreft bij het ontbreken van nationaliteitsbewijzen:

- de situatie in het land van herkomst (worden er überhaupt paspoorten verstrekt, kan het gevaarlijk zijn om dergelijke documenten aan te vragen), en
- de onderzoeksresultaten na het controleren van de betreffende systemen (registratie in Nederland, eventuele bekendheid bij andere EU-landen).

d. Reisroute

"Hetgeen overigens bekend is" betreft bij het ontbreken van documenten inzake de reis: alle informatie die betrekking heeft op reizen naar Nederland (bekende reisroutes, controle op papieren in de landen van herkomst en tijdens de doorreis in andere landen, de wijze van reizen, aankomst- en vertrektijden en duur en verloop van de reis op grond van vaar-, vlieg- en andere reischema's).

Hierbij gelden in het bijzonder de volgende aandachtspunten:

- i Het is niet aannemelijk dat een asielzoeker geen enkel (indicatief) bewijs van de reis kan overleggen (uitzondering: zie onder 3.d ii).

Ook op zichzelf geloofwaardige verklaringen omtrent het kwijtraken van documenten, impliceren niet automatisch dat de asielzoeker *in het geheel geen (reis)bescheiden* meer in zijn bezit heeft. Zowel bij een reis over land als bij een reis per vliegtuig is het onaannemelijk dat een asielzoeker niets aan indicatief bewijs in diens bezit heeft. Zelfs hotelrekeningen, telefoonkaarten, buitenlands geld of suikerzakjes van een luchtvaartmaatschappij en dergelijke kunnen al als indicatie dienen.

In dit verband is het relevant dat men bij een reis per vliegtuig vrijwel altijd in het bezit van een (aldan niet vals of vervalst) officieel reisdocument moet zijn geweest.

Na een reis per vliegtuig naar de EU moet in ieder geval het vluchtnummer kunnen worden vastgesteld, bijvoorbeeld op grond van de vliegtuigticket en boardingpass. Daarnaast geldt dat bagage tijdens de vliegreis voorzien is van etiketten met vermelding van het vluchtnummer. Indien een asielzoeker in het bezit van bagage is, moet hij ook dergelijk bewijs kunnen overleggen.

- ii In het geval dat een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een coherente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, geeft hij blijk van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te

kloppen. kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen.

Verifieerbare elementen zijn bijvoorbeeld:

- de omschrijving van aankomst in de EU, zoals aankomst met de boot en omschrijving van de haven (na onderzoek blijkt de betreffende boot inderdaad op die route en tijden te varen en klopt de havenomschrijving; in geval van een passagierslijst kan gecheckt worden of betrokkene inderdaad aanwezig was);
- asiel gevraagd hebben in een ander land en inderdaad in die hoedanigheid bekend zijn (in dat geval kan bij de betreffende Dublinpartij uiteraard een claim worden gelegd).

iii Verklaringen die inhouden dat een asielzoeker geen documenten heeft én *niets* meer weet van de reis zijn niet aannemelijk.

Dit betreft met name verklaringen dat iemand de gehele reis geslapen heeft (aldan niet met behulp van slaappillen) of in de laadruimte van een vrachtwagen heeft verbleven. Het is aan de asielzoeker om aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk op een dergelijke wijze heeft gereisd. Dit bewijs kan alsnog worden geleverd door geloofwaardige, consistente verklaringen omtrent de reis (nauwkeurige omschrijving vervoermiddel en verloop van de reis), die tevens coherent, gedetailleerd en verifieerbaar zijn, vergezeld van bijvoorbeeld:

- optische waarneming (bijvoorbeeld: iemand die er volledig verzorgd uit ziet vergezeld van complete, goed verzorgde bagage zal niet net uit de laadruimte van een vrachtwagen komen), en/of
- verklaringen van medereizigers, en/of
- een proces-verbaal van het MTV, en/of
- alsnog overleggen van indicatief bewijs.

e. Asielrelaas

Voordat kan worden overgegaan tot de beoordeling van het asielrelaas zullen eerst de identiteit, de nationaliteit en de reisroute zoveel mogelijk moeten worden vastgesteld. Wanneer (een van) deze eerste drie elementen niet (kan) kunnen worden vastgesteld vanwege het toerekenbaar ontbreken van documenten, zal ook het vluchtrelaas in geloofwaardigheid worden aangetast.

Vervolgens geldt: naarmate het vluchtrelaas geloofwaardiger is, zal een diepergaand onderzoek; naar de feiten moeten worden gedaan. De geloofwaardigheid van een vluchtrelaas is in ieder geval groter wanneer de gestelde feiten worden onderbouwd met documenten, zoals arrestatiebevelen, artikelen in kranten (bijvoorbeeld indien men stelt als 'gezocht' in de krant te hebben gestaan) of oproepen van rechtbanken en dergelijke.

Wanneer het vluchtrelaas (ook) niet wordt onderbouwd met documenten moet de asielzoeker aannemelijk maken dat dit niet aan hem is toe te rekenen.

"Hetgeen overigens bekend is" betreft bij het ontbreken van documenten inzake het asielrelaas de situatie in het land van herkomst.

8.2.2.4 *Inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag*

Nadat is vastgesteld dat er sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten, vindt de inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag plaats.

Het toerekenbaar ontbreken van documenten op één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielaanvraag is reeds voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van "bet toerekenbaar ontbreken van documenten".

Toepassing van artikel 15c, eerste lid, sub f dient uitsluitend plaats te vinden na een inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag waaruit blijkt dat sprake is van de volgende omstandigheden:

- a. de asielzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten niet aan hem is toe te rekenen, én
- b. *mede vanwege het toerekenbaar ontbreken van documenten* is sprake van een asielaanvraag die is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf of in verband met andere feiten in redelijkheid geen enkel vermoeden kunnen wekken dat rechtsgrond voor toelating bestaat.

8.3 Beslissing dat de aanvraag niet wordt ingewilligd

Een aanvraag waarop ten gronde wordt beslist dat zij niet wordt ingewilligd, houdt mede in dat de vreemdeling uiterlijk binnen vier weken het land moet verlaten (art. 15d, tweede lid, Vw).

Op grond van art. 32, eerste lid, Vw blijft, gedurende de periode dat het bezwaar aanhangig is, uitzetting achterwege indien een vreemdeling een aanvraag om toelating als vluchteling heeft gedaan, tenzij er in redelijkheid geen twijfel over kan bestaan dat geen gevaar bestaat voor vervolging in de zin van art. 15 Vw (zie 11.2).

Ook blijft uitzetting achterwege indien het bezwaar tegen de niet-inwilliging van de aanvraag om een vergunning tot verblijf een redelijke kans van slagen heeft.

Niet-inwilliging, maar geen kennelijke ongegrondheid Het is ook mogelijk dat het toerekenbaar ontbreken van documenten bij de beoordeling van de asielaanvraag mede aanleiding geeft tot de conclusie dat de asielaanvraag niet wordt ingewilligd, zonder dat er sprake is van *kennelijke* ongegrondheid. Het dictum van de beschikking luidt dan dat de asielaanvraag niet wordt ingewilligd en in de motivering wordt opgenomen dat dit mede gebaseerd is op het toerekenbaar ontbreken van documenten.

8.4 Beslissing dat de aanvraag om toelating als vluchteling gegrond is

Het eerste lid van art. 15d Vw bepaalt dat de beslissing dat de aanvraag gegrond is tevens de inwilliging van de aanvraag inhoudt. Dit betekent dat een als vluchteling erkende asielzoeker in Nederland toelating verkrijgt.

Art. 15, tweede lid, Vw bepaalt echter, dat de toelating geweigerd kan worden om gewichtige redenen aan het algemeen belang ontleend. Hiervan is onder meer sprake als art. 1F van het Vliuchtelingenverdrag van toepassing is: de asielzoeker heeft zich schuldig gemaakt aan ernstige misdrijven. Zie hiervoor C17.

De asielaanvraag is in dit geval niet gegrond.

8.5 Beslissing dat een vergunning tot verblijf wordt verleend

8.5.1 Vergunning tot verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard

Het kan voorkomen dat de vreemdeling weliswaar geen vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève is, maar dat er humanitaire redenen zijn hem toch toe te laten. In dat geval wordt de aanvraag om toelating als vluchteling niet ingewilligd en wordt ambtshalve besloten om een vergunning tot verblijf zonder beperking op grond van klemmende redenen van humanitaire aard te verlenen.

Indien de asielaanvraag deel uitmaakt van een samengestelde aanvraag zoals gedefinieerd in 3.5 vervallen met de verlening van de vergunning tot verblijf de overige asielaanvragen.

Voor asielaanvragen van voor 1 juli 1998 geldt dat in gevallen als hierboven omschreven de aanvraag om een vergunning tot verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard wordt ingewilligd. De aanvraag om toelating als vluchteling wordt niet ingewilligd.

Als de beide aanvragen deel uitmaken van een samengestelde aanvraag zoals gedefinieerd in 3.5, komt de aanvraag om toelating als vluchteling van rechtswege te vervallen als de aanvraag om verblijf om humanitaire redenen wordt ingewilligd. Ook eventuele andere verblijfsaanvragen komen te vervallen.

Indien een asielzoeker, die in aanmerking komt voor een vergunning tot verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard, niet beschikt over een reisdocument en stelt hierover niet te kunnen beschikken, wordt hij ontheven van het paspoortvereiste. Er wordt aangenomen, dat voor het verlenen van verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard redelijkerwijs niet van hem kan worden verwacht dat hij zich eerst tot de autoriteiten van zijn herkomstland wendt.

8.5.2 Vergunning tot verblijf om andere redenen

In geval van een samengestelde aanvraag is het ook mogelijk dat daarvan de aanvraag om een vergunning tot verblijf met een specifiek doel wordt ingewilligd; terzake dient de vreemdeling, voorzover vereist, in het bezit te zijn van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. De vergunning kent dan de normale beperking.

Art. 15a, tweede lid, Vw bepaalt dat de niet afgedane aanvragen vervallen met de onherroepelijke inwilliging van een onderdeel van een samengestelde aanvraag. Dit geldt ook voor de aanvraag om toelating als vluchteling en de aanvraag om verblijf om humanitaire redenen, wanneer deze een onderdeel van een samengestelde aanvraag vormen (zie 3.5).

8.6 De weging van medische aspecten

Ter ondersteuning van een asielverzoek voert een asielzoeker regelmatig aan dat hij medische klachten ondervindt die (mede) tot zijn toelating zouden moeten leiden. Daarbij zijn ten minste drie categorieën van gevallen te onderscheiden:

1. de asielzoeker stelt, als gevolg van gebeurtenissen die hem in het land van herkomst zouden zijn overkomen, medische klachten te ondervinden respectievelijk littekens te hebben;

2. de asielzoeker wenst mede verblijf in Nederland in verband met een medische behandeling die hij hier te lande wil ondergaan;
3. de asielzoeker stelt in verband met zijn gezondheidstoestand niet te kunnen worden uitgezet.

Hieronder wordt nader op deze categorieën ingegaan.

ad 1. De hoofdregel is dat een asielaanvraag wordt beoordeeld op de inhoudelijke aspecten, welke worden bezien aan de hand van het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Het onderzoek naar de geloofwaardigheid en de zwaarwegendheid van de aangevoerde asielmotieven staat voorop. Bij deze waarheidsvinding spelen de medische aspecten in beginsel geen rol, aangezien er medisch (meestal) geen zekere uitspraken zijn te doen over de oorzaak van medische klachten en/of littekens. Voor de inhoud van de beslissing: zie de voorgaande onderdelen van 8.

Overigens dient de beoordeling van de vraag of aan een asielzoeker verblijf dient te worden toegestaan voor het ondergaan van een medische behandeling volgens vaste jurisprudentie expliciet te geschieden in de beschikking. Deze staat los van de vraag of de voorgenomen uitzetting, die voortvloeit uit een afwijzende beslissing, op grond van medische bezwaren al dan niet verantwoord is (art. 25 Vw, zie ook hieronder 3). Toepassing van art. 25 Vw kan dus niet in de plaats komen van een oordeel over het al dan niet verlenen van een vergunning tot verblijf.

ad 2. De beoordeling van een verzoek om toelating tot Nederland voor het ondergaan van een medische behandeling zal worden gedaan op grond van het bepaalde in Hoofdstuk B16 van deze circulaire.

Indien een asielzoeker zich gedurende de procedure beroept op medische klachten betekent dit dat een dergelijk beroep moet worden afgedaan volgens het reguliere toelatingsbeleid. Derhalve moet dus worden voldaan aan *alle* voorwaarden van Hoofdstuk B16 Vc en de algemene toelatingsvoorwaarden volgens Hoofdstuk A4.

Zonodig – dat wil zeggen indien alleen een asielaanvraag is ingediend op grond van art. 15a, eerste lid, tweede volzin Vw – moet de vreemdeling een nieuwe aanvraag voor het doel medische behandeling indienen.

ad 3. Wanneer de vreemdeling zich bevindt in de uitzettingsprocedure – dat wil zeggen de aanvraag om toelating is afgewezen, de uitzetting is gelast en wordt niet (langer) achterwege gelaten, zie onder 10 en 11 – en de vreemdeling beroept zich op zijn gezondheidstoestand, dan dient te worden getoetst aan art. 25 Vw. Daarbij is de vraag of de vreemdeling in verband met zijn gezondheidstoestand feitelijk kan worden uitgezet van doorslaggevend belang. Hierbij valt te denken aan de omstandigheid dat de vreemdeling:

- is opgenomen in een ziekenhuis en daarom niet kan reizen; of
- niet kan reizen wegens acuut besmettingsgevaar.

Bij zwangerschap is het gebruikelijk dat de uitzetting gedurende de periode van 6 weken voor en 6 weken na de bevalling wordt opgeschort met toepassing van art. 25 Vw.

Indien toepassing van art. 25 Vw leidt tot opschorting van de uitzetting dan geldt dit in beginsel voor de periode waarin reizen vanuit medisch oogpunt onverantwoord is. Het artikel is niet bedoeld voor langdurige medische behandelingen; deze dienen te worden beoordeeld op basis van Hoofdstuk R16.

Voor meer bijzonderheden omtrent toepassing van art. 25 Vw zij verwezen naar de hoofdstukken A6/7 en B16/5.

8.6.1 Handelwijze indien een medisch advies wordt gevraagd

Indien op grond van een aanvraag om een vergunning tot verblijf voor medische behandeling, een beroep op medische aspecten tijdens de asielpprocedure of een beroep op artikel 25 Vw, op grond van het bepaalde in paragraaf 8 van dit hoofdstuk of de paragrafen B1611 en B1615 van de Vreemdelingencirculaire, overwogen wordt het oordeel van het BMA te vragen dan geldt de volgende werkwijze.

Alvorens het BMA om advies te vragen moet de IND in het bezit zijn van een volledig ingevulde en ondertekende toestemmingsverklaring, waaruit blijkt dat de vreemdeling onder behandeling is bij een arts. Daartoe stelt de behandelend ambtenaar (Vd of IND) de vreemdeling of, indien de vreemdeling een gemachtigde heeft, diens gemachtigde in het bezit van een toestemmingsverklaring overeenkomstig model D 69 bij deze circulaire. Bij de toestemmingsverklaring is een toelichting gevoegd waarin expliciet wordt gewezen op het belang van de toestemming van betrokkene.

N.B.I: De medische aspecten kunnen onder omstandigheden reden zijn om ontheffing te verlenen van het mw-vereiste (zie ook A4/6.3.1). Daarom is het in het algemeen niet mogelijk te bepalen dat de aanvraag moet voldoen aan het mvv-vereiste.

De vreemdeling krijgt een termijn van twee weken om de toestemmingsverklaring in te vullen, te ondertekenen en aan de Vd of de IND te retourneren. De volgende situaties laten zich onderscheiden.

1. Er wordt binnen de gegeven termijn geen (volledig) ingevulde en/of ondertekende toestemmingsverklaring ontvangen. De behandelend ambtenaar dient de vreemdeling in de gelegenheid te stellen het verzuim te herstellen (conform art. 4:5 Awb). Daarvoor wordt een termijn van twee weken gegeven.

Een aanvraag om een vergunning tot verblijf voor medische behandeling zal, indien een nadere reactie uitblijft, afgewezen worden omdat niet is aangetoond dat er een medische behandeling plaatsvindt.

In de gevallen waarin een asielaanvraag is gedaan, waarin medische aspecten een rol spelen, kan bij het gebleken en niet herstelde verzuim de inhoudelijke behandeling worden voortgezet en worden geconcludeerd dat niet is aangetoond dat er een medische behandeling plaatsvindt op grond waarvan verblijf zou moeten worden toegestaan.

2. Er wordt binnen de gegeven termijn een verklaring ontvangen maar de vreemdeling geeft geen toestemming voor het inwinnen van medisch advies of het inschakelen van externe specialisten (second opinion), dan wel het rapporteren aan de IND. In dat geval heeft de vreemdeling de Staatssecretaris niet in de gelegenheid gesteld zich een oordeel te vormen over de stelling dat hij een medische behandeling ondergaat en dientengevolge in Nederland verblijf behoeft. Een aanvraag om een vergunning tot verblijf voor medische behandeling zal afgewezen worden; bij een asielaanvraag, waarin medische aspecten een rol spelen, kan de inhoudelijke behandeling worden voortgezet en worden geconcludeerd dat niet is aangetoond dat er een medische behandeling plaatsvindt op grond waarvan verblijf zou moeten worden toegestaan.

3. Er wordt binnen de gegeven termijn een volledig ingevulde en ondertekende verklaring ontvangen. Dit leidt tot een verzoek van de IND aan het BMA om een medisch advies uit te brengen. Dat advies wordt betrokken bij de inhoudelijke afdoening van de aanvraag door de IND. De adviesaanvraag moet in ieder geval de volgende gegevens bevatten:

Naam vreemdeling:
Geslacht:
Geboren:
Gehuwd/ongehuwd
Nationaliteit:
CRV-nummer;
IND-nummer:
Adres en postcode van de advocaat:
Adres en postcode van de vreemdeling:

Het originele exemplaar van de door de vreemdeling ondertekende toestemmingsverklaring dient als bijlage bij de nota te worden meegezonden. Met een kopie hiervan kan niet worden volstaan.

N.B. 2: De toestemmingsverklaring geldt alleen voor de adviesaanvraag ten behoeve waarvan deze is opgesteld. Indien later een nieuw advies wordt gevraagd, of een andere arts dan de in de verklaring reeds genoemde arts(en) betrokkene behandelt, dan moet een nieuwe toestemmingsverklaring worden ingevuld.